Уледа (та) 1) то же що улеги. 2) в. слеза и рус. улеза: От повръждането на тъмчиците улеи и улези разрушава се варенето (сгнилването) на ястието. Л. Д. 1869 р. 113.

Улезда (та) то же що уледа и улеза: За то употребиха орждия в' хорлъка, както що е чръчий дроб и други улезди отвръждати се после се вложи. Л. Д. 1869. р. 113.

Улъчка (та) дума ругобна за гатанка: Два улъчки се хрАЗ плет тесмъ? — Кочо. Ч. 118.

Улъчак (чъ) улъчото на яйцето: кокошки носилцто 40 др. ке. уки яйца и то повече с' два улъчака. Л. Д. 1872. р. 255.

Улъчелик (чъ) в. улъчелик.

Улъчелица (та) в. улъчелица — Л. Д. 1871. р. 126. — р. 145. — 1874 р. 185.

Улъчдя, гл. срд. в. улъчдя и улъчдя

Улъчелна (та) в. улъчелна и улъчелна. Л. Д. 1871. р. 126.

Улъчелца (та) в. улъчелцъ, улъчелца. З

Улъчелче (то) умл. от улъчелца: Чемъ дарявам второчето коя съ улъчелче, коя с' грошче. Ч. 4. а улъчелчето дава на невръстата. Ч. 4.

Улъчелчка (та) умл. в. улъчелчка, улъчелчка.

Улъчелчен, чна, о, — и (чъ) в. улъчелчен.

Улъчка (та) название на дрва. Пк. 54.

Улъчоклюн (чъ) с' улъчта гага, който има улъчто по устата си; рус. лъдоносъ: Какъв чест прави на улъчоклюн въ младица Ловча. Л. Д. 1869 р. 117.

Улъчок (чъ) в. улъчък: Турчет тъстото в' една тепсия, наглазала съ улъчок от яйца. Ч. 29.

Улъчоуст, а, о, — и (чъ) младите и улъчоусти. Л. Д. 1869. р. 124.

Улъчикъв, а, о, — и (чъ) ~~ста~~ улъчъци, въсръчъ: Дъскъта ми е покрита с' улъчикъва пестура. Л. Д. 1871 р. 131. Улъчикъв или червеникъв пъстър. Л. Д. 1872 р. 232.

Улъчен, чна, о, — и (чъ) улъчен, от Злъчка: Улъчний лъжу р. Л. Д. 1869. р. 87.

Улъчка (та) Злъчка: улъчка ми се пука от страх. Л. Д. 1874 р. 174. повдигам улъчката и жолку, дразня, раздразнявам някого. туй пловдив повдига улъчката на гръцитъ. Л. Д. 1870. р. 76.

Улъч, а, о, — и (чъ) в. Желъ и Жълъ. тая бърда е опасна за онези на кои то имъ еще по устата улъчто. Л. Д. 1869. р. 197.

Градски музей Видин